

גל פרשת שני הכמרים תבור

קנה שליך נצרת. ידע להתחבב על חלק גדול מבני כפרו ומבני הכפרים הסמוכים. לא פעם פעל למענם אצל השלטונות, חתם על עצומות לסלילת כבישים, ובביקוריו השנתיים בעיר העתיקה היה מעביר חדשות מבני משפחות שהופרדו עלידי המלחמה. היתה לו גם הצלחה חברתית רבה והוא היתה ידוע כגבר מושך, בעל אישיות חזקה, שידע להתחבב על נשים ועל גברים.

בימי מלחמת העולם השנייה לחם דיוני סיוס בשורות הפרטיזנים בהרי אי מולדתו, ולא פעם התחבב בכיתו רביסמל ארצושר אלי אשר הצטרף לפרטיזנים אחרי כיבוש האי בידי הצנחנים הגרמניים. דיוניסיוס הת יוד עם אותו רביסמל, שהוא כיום רב סרו אריה כץ, נציג המושל הצבאי בנצרת. האיבה בין דיוניסיוס לבין הממונה עליו, המטרופוליט איזודורוס, היא שם דבר ב פפרי הגליל. הדברים הגיעו לידי כך, ש כאשר בקר פעם דיוניסיוס במינור שעל הר תבור, ומצא שם את איזודורוס משוחח עם אחד מנכבדי העדה, הוא בירך רק את הנכבד לשלום והתעלם מקיומו של איזי דורוס.

ההתנגשות הגדולה בין שני אנשי הדת אירעה ביום, שהיה צריך להיות מוקדש דת קא לאחחה ולגילויי שמחה דתית — יום חג הטראנספיגורציה של ישו. כמינהגם בכל שנה עלו מאות מבני העדה — גברים, נשים וטף — לבלות את החג בין החור שות שעל פיסגת הר תבור.

שם, מסביב למינורם, אכלו, שתו ועלנו החוגגים בפיקניק המוני. לפתע נבלטו זע קוואימים. כמה צעירים, אשר השתכרו מן העראק ומן האוויר ההררי, החלו מתכתשים. המריבה, כרגיל ברוב המקרים האלה, התפ תחה בקחים משפחתיים: משפחה נצרתית נגד משפחה מכפר רינה הסמוך. תוך שניות היה שומר המינור, בן כפר רינה, מונח על הארמה, פצוע מדקירת סכין.

"הכישוף קומוניסט!"
דחת הקרב אחזה במאות החוגגים. הבטיס המשפחתי התרחב לבסיס כפרי ועירוני. אבנים התעופפו באחיר ומקלות

שני הנאשמים

הכמרים דיוניסיוס וירותיאוס, איזודורוס פעל נגדם מתוך שנאה אישית. הם רוצים להישאר בחזר ההארה של בנייני בארץ בכל מחיר, מאיימים אף להתייחד ולהצטרף לקיבוץ, לשם כך, הכנסיה בכפר קנה. השניים הם קרובי משפחה וטוענים כי הבישוף הגישו לבית המשפט השלום תביעה על הוצאת דיבה נגד הבישוף.

הרוחות. הנכבדים לא נראו משוכנעים. "כיצד יכול מישהו להתפלל כשבחורינו עצורים בניידות המשטרה?" השיב הנכבד. הוא גם השיא לו עצה: "יגש כבודו אל מפקד המשטרה וישחרר את העצורים ב ערבותו האישית. או נוכל כולנו להתפלל ולהגוג."

המטרופוליט עשה כעצת הנכבד הנצרת. העצורים שוחררו — אך הריב לא חוסל. דיוניסיוס נסער כולו מן ההתערבות. הוא אמר למשטרה שהוא סולח על ההתנפלות על השומר. אך יכול הוא לסלוח? האם אותו דקרו או את השומר? הוא ראה את שיחרור העצורים מנצרת כפגיעה בכבודו ובכבוד צאן מרעיתו הכפרי, נעל את הכנ סיה והסתלק — אויבו המושבע של המטרופוליט.

לא עבר זמן רב ולראשי הכנסיה היח ניתאורתודוכסית בעיר העתיקה בירושלים הגיעו מכתבים מדיוניסיוס, בהם האשים את המטרופוליט הממונה עליו כסוכן קומוני סטי. האשמות דומות הטיח הכומר הלוחם גם באזני השלטונות הישראליים. הוא ידע כי אין האשמה נוראה יותר. ואמנם, כאשר נערכו כעבור זמן קצר הבחירות למינוי הפאטריארך חדש, נפסלה מועמדותו של איזודורוס.

איזודורוס עצמו שלח עשרות שליחי שלום אל דיוניסיוס ואף נסע אליו בעצמו, אך הארכימנדרט לא נרגע. הוא הודיע בגלוי כי אינו מוכן לקבל שום הוראה מאיזי דורוס, וכי אין הוא מכיר בסמכותו.

*** הנזירות מגיעות לזהר

כומר השני, המעורב בפרשת ה אונס ברה תבור, הוא דמות צנועה ושקטה הרבה יותר מן השתיים הראשונות. הארכימנדרט יאני ירותיאוס, "אבונא חנא" כפי צאן מרעיתו, הוא גבר צעיר ונמוך קומה בן 30. כאשר פרצה מלחמת קוריאה ונשלחה לשם חטיבת מתנדבים יחניים ל לחם בצד כוחות האו"ם, היה יאני אחד הטוראים בגדוד התותחנים.

הוא החזיר עמו משם אלבום מלא תמו נות — ונדר אחד. היה זה נדר שנדר ב שעה סכנה קיצונית בחזית, כי אם יתזור חי ליחן יקדיש את שארית ימיו לשירות הכ נסיה בארץ הקודש. ואכן, הוא ניצל ממות, שב להראקליון עירו, הצטרף לכנסייה, גידל את שער ראשו כמצאת כנסייתו ולפני שני תיים הגיע ארצה לשמש ככומר הכנסיה ש ברה תבור.

היה זה אך טבעי כי מן הרגע הראשון יצטרף אל הארכימנדרט מכפר קנה במרדו

טרה במלוא כוחה, עצרה כתריסר מבני נצ רת כחשויהם בהתנפלות הראשונית על ה שומר וכגורמים להתכשות ההמונית שבאה לאחריה.

אותו אדם אשר הזעיק את המשטרה טל פונית מן המינור הקאתולי הסמוך הזעיק גם את הבישוף איזודורוס מנצרת. הוא מצא את בני עדתו מחולקים לשני מתנות מוויינים, כשרק נוכחות המשטרה מונעת התחדשות הקרב. "הבה נקרא לאנשים ל תפילה", אמר לאחד מנכבדי העדה, "בצורה זאת גם נמלא את חובת החג וגם יירגעו

וסכניים הבזיקו מכל עבר. במרכז ההמו ל התייצב הארכימנדרט דיוניסיוס. אלא שברגעים אלה לא נראה כאישידת המשכין שלום וארגועה. הוא עמד בין אנשי רינה וכפר קנה וקרא להם לנקום את דם ה שומר השפוף. "איפה הגיבורים שלי?" גש מע הוא קורא לצעיריו.

שוטר נוצרי, אשר נשלח אותו יום להר לשמור על הסדר, ניסה להפריד בין ה נצים. משלא הצליח בדבריו נועם שלף את אקדחו, ירה כמה יריות באחיר. ההתכת שות נפסקה. כעבור שעה קלה הגיעה המש

לטענות, כאילו הוא כלא את הנזירה תיאודורה ונעל את דלתות המינור, השיב הכומר ירותיאוס: "מאות אורחים ראו אותה מהלכת חופשיה ומספלת במשק הבית. אילו רצתה ילכה לצאת בכל רגע."

כאן התחוללה הדראמה הגדולה. בבניין המרכזי של המנזר, מעל לכנסיה הגדולה, נרו הכומר ושתי הנזירות, כל אחד בחזר נפרד.

בתוככי המנזר